

Uti inskriftens början finnes en lämning av ett snett kors, ehuru armarna till vänster äro mycket otydliga. Första namnet läses L. 1125, W. 11 **ntisa**, i vilket **n** står för **a**, och så fattade jag också namnet 1893. För **risti** har E. Ihrfors läst **rasti**; staven korsas av två jämlöpande fåror, som troligen äro naturliga. Ordet 'hjelpe' är ristat **hiabi** utan **i**, vilket torde bero på felristning. Ordet 'ande' **aut** med djup bistav på **a**; en gropighet lik vänstra övre bistaven till * har föranlett runans läsning som **h** hos C. F. Norden-skjöld och Ihrfors, men dess fortsättning nedåt finnes icke. Mellan **kufast** och **sun** är stenens kant skadad. I **hans** är **n** helt litet, synbarligen efteråt tillsatt. Slingflätningen efter inskriftens slut, som väl utgjort ormens huvud, kan icke fullständigt utredas.

Inskriften är följande:

* **ntisa** * **risti** * **sten** * **ebtir** * **kufast** * **sun** **sin** * **kuþ** * **hiabi** * **aut** * **hans**

Namnet **ntisa** är en svag biform till fsv. *Adis*, som förekommer i nom. **apis** B. 464, L. 151, D. I, 202 Eskelunda, Uppl., och ack. **itisi** Berga, Medp. enl. Sidenblad, Reseber. 1868 (B. 1105, L. 1074 **tisi**). Ristningen **kufast** hör till namnet *Gudhfast*, yngre fsv. *Gudhvast*. Ristningen **aut** motsvarar här som Ög. 161 Kimstad isl. *ond*.

Översättning: Adisa reste stenen efter Gudfast, sin son. Gud hjälpe hans ande!

Utom ristningen **aut** *ond* har denna ristning korsets form gemensam med Ög. 161 Kimstad och torde kunna antagas härröra från samma ristare, som ock först ristat **has** 'hans' i båda, fast han sedan i denna ändrat det till **hans**.

164. Motala.

Pl. LIV. Fig. 2.

Av adj. K. A. Hagson i Linköping äges och förvaras ett fragment av en runsten av sandsten, 23 cm långt, 15 cm brett, med ett par 4,5 cm breda slingbitar, som korsa varandra, som hittades i Motala på kyrkoherdeboställets tomt vid dess omändring till trädgård.

Den övre slingan A innehåller runorna —**atarn**—. Av **a** är dock blott 1,5 cm av bistaven i behåll i stenens vänstra kant; **n** har en mycket lång bistav, 2,5 cm, endast på högra sidan om staven, vilken går ut i stenens kant. Denna del av inskriften kan tolkas som prep. *at* framför ett namn med *Arn*— som första led.

Slingan B, som går under den förra, innehåller till vänster om A först en stav 1,5 cm nedifrån och så * **o** med närstående kännestreck och till höger om A **a** med vänstra kännestreck och nedre staven i behåll, vilka runors betydelse icke kan gissas. Måhända hava de tillhört namnet **ioa[n]** 'Johan'?

Anm. Sommaren 1910 anmäldes, att en ny runsten blivit funnen på Motala kyrkogård. Vid undersökning befanns den vara en ristning i modern tid med inskriften: **ot · alrik · af · uennen · iohan · þomen · lefuer · efler · þrþ man** 'Åt Alrik av vännen Johan. Domen lever efter död man'. På baksidan: I A D 1849 1872